№ 151. Wtorek 3. lipca 1860. Rok wydania 50.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. – Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gmina *Chryplin*, w obwodzie stanisławowskim, zapewniła dla rozszerzenia tamtejszej szkoły parafialnej na szkołę trywialną, tak dotacyę nauczyciela, jako też inne potrzeby szkolne w następujący sposób:

1) Obowiązała się rzeczona gmina przyrządzić stosownie znajdujący się już budynek szkolny, utrzymywać go na dal równie jak i porządki szkolne zawsze w dobrym stanie.

2) Dostarczać własnym kosztem na opalanie lokalów szkolnych rocznie trzy kubiczne sągi twardego drzewa lub 10 kóp okłotów słomy, i starać się o należytą posługę w szkole.

3) Przeznaczyła na uposażenie każdoczesnego nauczyciela roczną kwotę 189 zł. w. a. częścią z przeznaczonych na tę szkołę obligacyi, częścią rozłożeniem reszty do zapłacenia na pojedyńczych członków gminy.

4) Przyrzekła nabytą łąkę wraz z przestrzenią pod budynek szkolny objętości 50 sążni kwadratowych pod top. nr. 135 ogrodzić i odstąpić na użytek nauczyciela, następnie pozwoliła mu także używać spólnie pastwiska gminnego, a nakoniec przeznaczyła swój grunt pod top. nr. 242 objętości 362 sążni kwadratowych na założenie pasieki i szkółki owocowej.

Oprócz tego g. k. proboszcz miejscowy ix. Fedor Janikowski przeznaczył na polepszenie dotacyi nauczyciela przez czas swego probostwa w Chryplinie płacić rocznie kwotę 5 zł. 25 c. w. a., a mieszkaniec tamtejszy Maciej Hendler 3 zł. 15 c. w. a. za siebie i za przyszłych właścicieli domu pod nr. konskr. 64 w Chryplinie.

Udowodnioną temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie nauki między ludem podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo z należytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Lwów, 23. czerwca 1860.

Sprawy krajowe.

(Telegraf podmorski z Raguzy do Alexandryi.)

Wiedeń, 30. czerwca. *Gazeta wiedeńska* donosi: Dzisiaj w południe podpisana została w ministeryum spraw zewnętrznych konwencya względem założenia podmorskiej liny telegraficznej z Raguzy na Corfu i Zante do Alexandryi, mianowicie zaś względem przyłączenia się Porty do angielsko-austryackiej konwencyi z dnia 15. marca 1859 roku. Konwencyę tę podpisali cesarski prezydent ministrów hrabia Rechberg, poseł turecki książę Callimaki i król. poseł angielski lord Augustus Loftus, z zastrzeżeniem najwyższych ratyfikacyi.

— Dzienniki pruskie ogłosiły niedawno notę barona Schleinitza do pruskiego ambasadora w Wiedniu z dnia 2. czerwca r. b., gdzie minister pruski wyświeca bliżej kwestyę względem rewizyi wojennej ustawy związkowej. Na to miał gabinet ces. austryacki wydać następującą odpowiedź, ogłoszoną w dzienniku *Donau-Zeitung:*

Instrukcya dla hr. Karolyi w Berlinie dd. Wiedeń
9. czerwca 1860.

„Baron Werther udzielił mi na żądanie załączoną w odpisie depeszę, którą przysłał mu król. pruski gabinet w odpowiedź na nasze memorandum z 22. kwietnia r. b. względem rewizyi wojennej ustawy związkowej.

To najwyższe wyłożenie myśli gabinetu pruskiego jest dalszym ciągiem korespondencyi pisemnej, która przyczyniła się do wyświecenia bardzo ważnych kwestyi rozmaicie ocenianych, i chociaż nie zdołała jeszcze pogodzić zachodzących sprzeczności, umocniła przecież z obu stron życzenie, by droga do porozumienia się nie została zupełnie zamknięta. To też rozważywszy dokładnie całą osnowę przedłożonego nam dokumentu, uważamy za rzecz potrzebną objawić przedewszystkiem nasze uznanie co do pojednawczych wyrazów, jakiemi kończy się ta depesza.

Wyrazy te świadczą, że gabinet berliński pomimo różnicy zachodzącej w zdaniach obudwu dworów, nie zrzeka się bynajmniej nadziei i zamiaru, by porozumieć się z nami względem celu, do którego zdąża, lecz że owszem powitają Prusy z radością każdy środek do osiągnienia tej zgody. I my też możemy wyznać z największą przyjemnością, że żywimy takie same nadzieje i życzenia. A że nie będzie zbywać na praktycznych środkach do pożądanego z obu stron porozumienia się, tuszymy tem pewniej, ponieważ już od samego początku tej dyskusyi okazywaliśmy gotowość naszą, zgodzić się także w teraźniejszych stosunkach na te drogi i formy porozumienia, które w dawniejszych już czasach, mianowicie w latach 1832, 1840 i 1848 doprowadziły nas do pożądanego celu.

W tym względzie możemy tylko powtórzyć, cośmy wspomnieli już w instrukcyi z 22. kwietnia, z którą przesłaliśmy Waszej Excelencyi wyż wspomniony memoryał.

Zarazem też jesteśmy przekonani, że także i inne dwory niemieckie będą starały się ułatwiać wszelkiemi sposoby to pojednanie.

Dwory te bowiem, chociaż równie jak my uznają kardynalną zasadę jedności związku niemieckiego co do prowadzenia wojny, oceniają przecież dokładnie ten stosunek ważny, że znaczną częścią zbrojnych sił Austryi i Prus nie może rozporządzać związek; i przeto nie uchyliłyby się one z pewnością od umowy zawartej na to, ażeby uregulować w stosowny sposób warunki wspólnego działania niemieckich części armii tych mocarstw z armią związkową.

Sądzimy jednak, że roztrząsanie kwestyi, czy takie warunki mogą być przyjęte do organicznych ustaw wojskowych związku, jak również i wniosku, które Prusy przedłożyły w tej mierze w Frankfurcie, nie może być przedsiębrane pomiędzy obydwoma gabinetami, gdyż nawet sam król. pruski rząd uważa je za zupełnie już wyczerpane. Wstrzymujemy się przeto od wszelkiej odpowiedzi na zarzuty, jakie podnosi rzeczona depesza przeciw naszemu memorandum z 22. kwietnia, chociaż nie możemy uznać wcale ich uzasadnienia w prawie i historyi związku. Co więcej, uważalibyśmy to nawet za szczęśliwy zwrót tej sprawy, gdyby także i na sejmie związkowym nie poruszano dalej kwestyi względem reformy organicznych artykułów ustawy wojennej.

Upraszam Waszą Excel. oświadczyć to wszystko baronowi Schleinitz i upoważniam oraz udzielić panu ministrowi na jego żądanie kopię niniejszego dokumentu.

Przyjm Wasza Excel. i t. d.“

Ameryka.

(Wiadomości bieżące.)

Nowy Jork, 9. czerwca. W senacie w Washingtonie przyjęto bil, którym zawarte z azyatyckiemi mocarstwami traktaty wchodzą w moc obowiązującą. — Meetyng zebrany w instytucie Coopera, przystąpił jednomyślnie do uchwał konwentu Chicago. — Jenerał Walker z kilkoma oficerami ruszył do Ameryki centralnej.— Wiadomości z Vera Cruz sięgają po dzień 30. maja. Ciało dyplomatyczne zerwało swe stosunki z rządem Miramona, którego tak otoczyło wojsko Juareza, że nie ma sposobu ratować się ucieczką. Na przypadek, jeśliby mexykański traktat nie był ratyfikowany, chciał poseł amerykański wracać.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 26. czerwca. Mówią, że jenerał José de Concha wstępuje do ministeryum marynarki. — Subskrypcya narodowa na rzecz ranionych w wyprawie marokańskiej wynosi już 4,587.769 realów. — Kortezy rozpoczną 1. listopada znowu swoje posiedzenia. — *Espana* utrzymuje, że od kilku dni mówią o reklamacyach jednego z wielkich mocarstw u rządu hiszpańskiego. Ten sam dziennik potwierdza, że od niejakiego czasu panuje niewymowny niepokój w sferach politycznych, którego sobie nikt wytłumaczyć nie umie. — Marokanie przygotowali w Macagan 6 mil. piastrów do dyspozycyi rządu hiszpańskiego. — Jenerała Rios, który niebezpiecznie zachorował, zastępuje jenerał Turon.

— Urzędowa *Gaceta* ogłasza zawarty między Hiszpanią i Sardynią traktat, względem własności literackiej.

Anglia.

(Nowiny dworu. – Dokument w sprawie chińskiej. – Wyprawa do Bengalii. — Parowiec Malabar. — Przypadki na kolejach.)

Londyn, 27. czerwca. Królowa, książę Albert, księżniczka Alixa, hrabia Flandryi i książę sasko-koburski powrócili wczoraj

wieczorem z Aldershott do Londynu. O ile wiadomo dotąd, uda się dwór królewski 7go na przyszły miesiąc do Osborne, gdzie zabawi aż do odroczenia parlamentu w połowie sierpnia, a potem odjedzie do Balmoral.

— Treść dokumentów w sprawie Chin, które lord J. Russell parlamentowi przedłożył, jest w krótkości następująca: Pan Bruce, pełnomocnik angielski w Chinach, który w dawniejszych swych depeszach wyrażał nadzieję, że sprawę będzie można ukończyć przyjaźnem pojednaniem, donosi w lutym, że się zawiódł, stronnictwo wojny bowiem wzięło górę na dworze w Pekinie, i że tylko ciężkie doświadczenia wymuszą trwały pokój. Oświadcza się więc za wysłaniem wspólnego z pełnomocnikiem francuskim ultimatum. To ultimatum wygotowane było 8go marca do przesłania najwyższemu sekretarzowi państwa i członkom rady cesarskiej. Zawiera wyjaśnienie wypadków zaszłych w przeszłym roku w Shanghai i Taku. Dodaje, iż żadna władza chińska nie zawiadomiła o tem angielskiego posła, że nie powinni drogą wodną i okrętami jechać do Pekinu, zapewnia także, iż i admirał Hope nie otrzymał żadnego polecenia, że Chinczycy nie życzą sobie, ażeby posłowie okretem przybyli do Pekinu. I poźniej nie ostrzeżono okręta w sposób lojalny, tylko strzelano na nie podstępnie z zasadzki. Dla tych i innych jeszcze przyczyn, oświadcza ultimatum, postanowił rząd angielski po dokładnym namyśle żądać zadośćuczynienia za te napady popełnione za wolą lub mimo woli Cesarza. A mianowicie nalega na przyjęcie następujących warunków: 1) Ażeby rząd chiński chciał się uniewinnić z tych napadów na okręta angielskie w czerwcu przeszłego roku, i ażeby wydał wszystkie opuszczone przy tej sposobności statki, działa i inne przybory. 2) Ażeby ratyfikacye traktatu zawartego w Teintsin niezwłocznie były wymieniane w Pekinie, i ażeby poseł angielski jadąc do Pekinu odbywał podróż na statku angielskim rzeką pod wodę. 3) Ażeby punkta ratyfikowane w traktacie były wiernie dotrzymane, a stypulowane tam 4 miliony taclów niezwłocznie wypłacone. Dalej dodaje, że na mocy 2. art. traktatu zależyć będzie od woli rządu angielskiego ustanowić stałego posła w Pekinie lub nie. Przedewszystkiem domaga się rząd angielski wynagrodzenia za niesłuszne napady z przeszłego roku, a kwota tego wynagrodzenia ma się powiększać w miarę zwłoki w zaspokojeniu tego żądania. W końcu zwraca się uwagę cesarskiego rządu że się oczekuje do 30 dni na bezwarunkową pomyślną odpowiedź, w razie przeciwnym użyje rząd angielski stosownych środków, ażeby przymusić Chiny do wiernego dotrzymania zawartego traktatu.

Na tę depeszę, którą cesarski komisarz w Shanghai Ho do Pekinu przesłał, odpowiedziała rada cesarska dekretem doręczonym temu samemu komisarzowi Ho. W tym dekrecie zaprzecza rada cesarska we wszystkiem, co pan Bruce twierdzi. Utrzymuje, że cesarscy komisarze zawiadomili posła angielskiego, aby nie jechał wodą do Pekinu, że twierdze nad Taku nie były dlatego zakładane, aby powstrzymać Anglików, ale też i nie należało ich znosić, gdyż mogły i nieprzyjacielskie okręta pod pawilonem angielskim przebywać rzekę. Zaś domaganie się wynagrodzenia wcale jest niesłuszne, gdyż Chiny wydały więcej pieniędzy niż Anglia. Opuszczonych okrętów i dział nie może rząd chiński oddać, ponieważ zatopione leżą w rzece, a zresztą zabrali Anglicy Chińczykom niegdyś daleko więcej okrętów i dział. A na to, ażeby zostawić do woli posła angielskiego przebywać stale lub chwilowo w Pekinie, rząd jeszcze mniej przystać może. Jedno, na co rząd chiński zezwolić może, jest to, że poseł angielski uda się w podróż na północ, i to bez okrętów wojennych i z nielicznym dworem, i że w Peh-tang oczekiwać będzie wymiany ratyfikacyi, i niech się zawiadomi dokładnie, w jaki sposób byli przyjęci Amerykanie. W przeciwnym razie naczelny dowódzca użyje środków odpornych. W końcu dodaje wielka rada, że ultimatum, które przesłał poseł angielski, wydaje się radzie tak być podrzędnem i dziwacznem, że nie może się zapuszczać w dokładniejszy rozbiór treści. Na przyszłość niechaj się stara o przyzwoitsze wyrażenia.

Na taką odpowiedź nie pozostały oczywiście do wyboru tylko kroki wojenne. Inne depesze nie mają nic ciekawszego. W ostatniej rozpisuje się pan Bruce jeszcze raz obszernie, że władze chińskie uchylały się umyślnie wszędzie, ażeby ratyfikacya traktatu nie doszła ani w Pekinie ani gdzie indziej, i że wszystko godziło na podstęp.

— Ministeryum wojny zaleciło, aby wyprawę posiłków wojskowych dla Bengalii odłożyć do kilku tygodni — zapewnie do końca sierpnia — dlatego, ażeby wojska w czasie niezdrowej pory roku w Indyi nie wylądowały.

— Parowiec „Malabar", który, jak donoszono telegrafem, w porcie Point de Galle się rozbił, był nowy, objętości 1080 beczek i siły 200 koni. Wiózł 267.740 funt. sztr., w tych 103.541 funt. sztr. pieniędzy rządowych i 14.706 funt. sztr. na rachunek Francyi, zatem razem 282.446 funt. sztr. *w papierach*, które zapewne nie zostały stracone, ponieważ morze przy tamtejszych wybrzeżach nie jest zbyt głębokie. Reszta ładunku nie miała znacznej wartości. Stratę statku, która 70.000 do 80.000 funt. sztr. wynosi, ponosi kompania peninzularna i oryentalna sama, nie zabezpiecza bowiem to towarzystwo swych okrętów. Wiadomo już od dawna, że przystań Point de Gall nie jest bezpieczną, ponieważ z żadnej strony nie jest zasłonioną od burzy, proponowano więc już często, ażeby stacyę okrętów indo-europejskich przenieść ztamtąd do Trynkomale. Podług wykazów rządowych wynosiła liczba przypadków na kolejach w Anglii od r. 1854 włącznie do r. 1858 408, zatem w przecięciu rocznie po 82 przypadków. Z tych 203 wydarzyło się z zetknięcia dwóch pociągów, 85 zaś przez wyskoczenie kół z szyn żelaznych. Przyczyną tego była w 13 wypadkach zbytnia prędkość wjeżdżając do dworca, w innych zaś explozye. Najstraszniejsze jest zetknięcie się, albowiem z 2068 osób, które doznały w tych 5 latach nieszczęścia na kolei, 1641 uszkodzonych jest przez zetknięcie.

Francya.

(Żałoba po księciu Hieronimie. — Wiadomości bieżące. — Stronnictwa nissejskie w czasie wotowania. — Regulacya administracyi w Sabaudyi. — Składka narodowa.)

Paryż, 27. czerwca. Cesarz i Cesarzowa przywdziali na cześć zmarłego stryja księcia Hieronima żałobę na 21 dni; gruba żałoba trwać będzie 11 dni, a lekka 10 dni.

— Hrabia Ludolff, poseł Króla neapol. i Hassi Ali Chan, poseł Szacha perskiego, odjechali wczoraj obadwa do Londynu.

— Pożyczkę rzymską, która zamknięta będzie 15. lipca, ogłasza dziś sam Monitor.

— Na wczorajszem posiedzeniu potwierdziło ciało prawodawcze ugodę zawartą między rządem i miastem Marsylią względem wzajemnych koncesyi dla zreorganizowania koszar i zakładów wojskowych, i Marsylia otrzymała upoważnienie zaciągnąć na to pożyczkę w sumie 2,600.000 fr. Potem nastąpiła debata nad projektem ustawy względem użycia sumy pozostałej z pożyczki 500 milionów na wielkie przedsiębiorstwa publiczne. Izba przyjęła ten projekt 239 głosami przeciw 7.

— W obozie pod Chalons rozpoczęły się już wielkie manewry. Mówią, że Cesarz zwiedzi obóz w lipcu.

— *Correspondenz Bullier* zawiera następujące szczegóły z Nissy z dnia 17. czerwca o stanowisku różnych partyi podczas głosowania względem przyłączenia do Francyi:

„Senator Pietri odjeżdża jutro do Paryża. By pojąć trudności misyi jego i całe znaczenie osiągniętych przez niego rezultatów, trzeba było widzieć owe silne rozdwojenia wywołane zbliżaniem się aktu anexyi, podsycane starannie przez ajentów włoskich, którzy podburzali nienawiść miejscową, przesądy ludu i niektórych osób korzyści osobiste, by potem z tego korzystać. Większa część hrabstwa była wprawdzie francuską, stała jednak, w Nissie przynajmniej, pod przewagą niespokojnej i krzykliwej mniejszości, którą rząd popierał widocznie. Najzaciętszymi nieprzyjaciołmi byli wychodźcy włoscy, wodząc rej na ulicy i kawiarniach, w czem im nikt nie przeszkadzał; oni byli także panami kolegium narodowego, którego uczniowie mieli udział we wszystkich demonstracyach włoskich. Po nich następywali urzędnicy piemonteńscy, równie prawie czynni jak wychodźcy. Nieprzyjaźni byli także adwokaci i wszyscy urzędnicy sądowi, jako też pewna część klasy roboczej ujętej przez towarzystwa Francyi nieprzyjaźne. Usilne starania partyi włoskiej, by podburzyć lud, nie były bez skutku; między klasą roboczą najdziwaczniejsze chodziły pogłoski, i miasto przybrało postać groźną. Spokojni mieszkańce trzymali się na uboczu, wichrzyciele brali górę. Łatwo pojąć, ile potrzeba było wytrwałości i umiarkowania, jako też cierpliwości i zręczności, by zmienić ten stan rzeczy. P. Pietri używał tylko namowy, nie zaś środków przymusowych. Gazeta Nissejska, nieprzychylna anexyi, spokojnie wychodziła dalej, a i względem wszystkich deputacyi występywał łagodnie i z pobłażeniem. Wotowanie z 15. kwietnia dowodzi, jak pomyślny postępowanie to odniosło skutek."

— Wczoraj wydał Jego ces. Mość dwa dekreta względem zaprowadzenia w Sabaudyi i Nissie francuskich papierów stemplowych i francuskiego stempla na złoto i srebro. Do 1. października mają być wszystkie towary złote i srebrne oznaczone stemplem sardyńskim powtórnie stemplowane pieczęcią francuską. Słychać, że senat uchwalił, aby na przyszłość łożyło państwo na utrzymanie zamków należących do listy cywilnej.

— Ogier normandzkiej rasy percheron, który na wystawie otrzymał premium, został sprzedany za 65.000 franków Amerykaninowi, który zajmuje się chowem koni. — Wczoraj odpłynęło 150 Irlandów i Szwajcarów z Marsylii do Rzymu. — Dotąd nie zwracano wiele uwagi na obóz pod Chalons, gdzie od miesiąca przebywa 30.000 wojska.

— Wiadomo, że Cesarz dekretem z dnia 18. czerwca mianował pod prezydencyą Cesarzowej komitet, którego powołaniem jest scentralizować dochód z narodowej kolekty rozpisanej dla rannych w wojnie włoskiej, właściwie dla familii poległych w niej żołnierzy lądowych i morskich. Na posiedzeniu tego komitetu dnia 19. grudnia z. r. zaproponowano założyć kasę narodowych składek dla armii lądowej i morskiej, a ogłoszony dnia 18go b. m. dekret cesarski rozporządza, aby taką kasę założoną jako narodowy instytut z upoważnieniem przyjmowania darów i zapisów. Nadzór nad nim ma komitet, w którym prezyduje Cesarzowa. Księżniczki cesarskie i żony marszałków i admirałów są członkami tego komitetu, następnie mianowani przez Cesarza dygnitarze, jako to kardynał-arcybiskup Paryża, dyrektor banku hrabia Germiny, intendant pierwszej dywizyi wojskowej baron Barbier itd.

Włochy.

(Wiadomości bieżące. — Doniesienia z Neapolu. — Nowe reformy w Neapolu.)

Turyn, 26. czerwca. Conte Amari, mianowany od rządu rewolucyjnego w Palermo reprezentantem w Turynie, zażądał od

Societa nationale zbieranych przez to towarzystwo ku poparciu powstania sycylijskiego pieniędzy, które mu też wydane zostały.

Rzym. Członkowie honorowej pałacowej straży ochotników (*Guardia palatina di onore*) ofiarowali Ojcu świętemu kosztowną tyarę, młodzież zaś uniwersytetu w Rzymie tom poezyi, na uczczenie dnia rocznicy jego koronacyi i jako wyraz wierności i przywiązania.

Neapol. *Patrie* donosi z Neapolu z dnia 24. b. m., że Król przyjął projekt konstytucyi wypracowany przez osobną do tego ustanowioną komisyę; i dodaje, że o tem postanowieniu Króla zawiadomiono członków ciała dyplomatycznego.

Neapol się zbroi, powiadają że dowództwo wojsk przeznaczonych ku obronie Neapolu Król sam obejmie. Prócz oddziałów wojska wysłanych do prowincyi na lądzie stałym, odchodzą także posiłki do Mesyny, z poleceniem ażeby komendant obsadził przesmyki Mancozano otrzymanemi świeżo posiłkami. Jeżeli to się uda nim nadejdą wojska rewolucyjne, będzie można ochronić miasto od obsaczenia od strony lądowej.

Poseł piemoncki na dworze neapolitańskim wysłał na pokładzie okrętu „Mozambano" syna swego z depeszami do Turynu.

W Sycylii rząd rewolucyjny nakazał towarzystwom dobroczynności wydać fundusze swe na skarb publiczny, lecz gdy pokój zostanie przywrócony, zwrócić je przyrzeczono. Bandy Picciotów odprawiono do domu, zaś wysłano wojska do Noto, Catanii i Syrakuzy.

Municypalność miasta Palermo, odebrała na wyrażone życzenie, by połączyć Sycylię z Sardynią, taką odpowiedź Garibaldego, że i on sam pragnie najgoręcej tego połączenia; jako wielbiciel Króla Wiktora Emanuela sądzi, że tylko z nim i przez niego może nastąpić jedność Włoch — W chwili jednak obecnej, zdaniem jego połączenie Sycylii ziścić się nie może; gdyby bowiem nastąpiło, mogłaby wkrótce obca interwencya zmusić do odwołania.

— Telegraficzna depesza dziennika *Times* mówi co do reform, na które Król zezwolił, jak następuje: „Na mocy dekretu królewskiego z d. 25. czerwca otrzyma królewstwo neapolitańskie instytucye konstytucyjne i reprezentacyjne oparte na zasadach narodowych i włoskich. Wszystkim zbrodniarzom politycznym będzie dana powszechna amnestya. Spineli otrzymał polecenie, aby niezwłocznie utworzył ministeryum i ułożył statut. Z Królem Sardynii ma stanąć umowa względem przyjęcia trójkolorowego pawilonu. Podobne urządzenie państwa otrzyma i Sycylia pod rządem księcia z krwi królewskiej w charakterze wicekróla."

Patrie podaje następujące najnowsze doniesienia z Włoch: „Telegraficzna depesza z Neapolu z d. 25. czerwca zapewnia, że zgromadzenia wyborowe mają być zwołane na dzień 7. lipca. W tymże czasie ma być ogłoszony dekret zawierający listę senatorów. Senatorowie mają być wybrani z najznakomitszych członków władz sądowych i administracyjnych, z akademii, marynarki i armii. Świat dyplomatyczny przyjął dobrze nominacyę komandora de Martino ministrem spraw zewnętrznych. Pomimo, że udzielenie konstytucyi nowy sprowadziło stan rzeczy, wydał rząd surowe rozkazy względem dalszego prowadzenia wojny. W mieście i w prowincyach neapolitańskich panował największy spokój w chwili odejścia ostatnich wiadomości."

Niemce.

(Petycye banków prywatnych.)

Berlin, 25go czerwca. Dyrekcye wszystkich banków prywatnych w Prusiech przedłożyły ostatniemi dniami całemu ministeryum państwa zbiorową petycyę. Między pierwszemi zaraz propozycyami znajduje się odnowiony wniosek, żeby banknoty, które prywatne banki pruskie wydają, przyjmowane były w głównej kasie i w publicznych kasach.

Rosya.

(Adres szlachty petersburskiej. - Koszta budowy okrętu „Cesarz Mikołaj" obwieszczone.)

Petersburg, 19go czerwca. Nie mniej uwagi godną niż adres szlachty włodzimirskiej, chociaż w innym duchu, jest adres petersburskiej szlachty do Cesarza, i służyć może za wyraz odwrotnej strony u szlachty. Dokument ten brzmi podług *H. B. H.* tak:

„Najdostojniejszy Monarcho! Szlachta petersburska przyjęła z uszanowania pełną radością wiadomość słów ważnych, które Wasza cesarska Mość wyrzekłeś niedawno do reprezentantów szlachty z 24 gubernii. Słowy „kłamstwo i oszczerstwo" wyrzekłeś Wasza cesarska Mość wyrok potępiający krążące pogłoski o osłabieniu zaufania do stanu naszego, i raczyłeś rozkazać, ażeby niczyim więcej, tylko Waszej cesarskiej Mości ufano słowom. Słowa te wyryły się głęboko w sercach naszych; są one obronnym murem przeciwko każdemu nadwerężeniu praw i swobód szlacheckich, których sam rozsądek wymaga, a które zagwarantowane są pisemnie patentem szlachectwa. Tego rodzaju była zawsze, jest i będzie potęga rosyjskiego Cara.

Za dostojnem słowem Waszej ces. Mości powierza szlachta petersburska silnemu ramieniu Twojemu opiekę najświętszego dobra swego, pełna wierności i zaufania do Ciebie wielki Cesarzu! Równocześnie jednak poczuwa się szlachta do obowiązku nałożonego jej przez tę łaskę, wykazania śmiało przeszkód, które mogłyby stawić zapory urzeczywistnieniu zbawiennych zamiarów dostojnego swego Monarchy. Ośmiela się zatem zwrócić uwagę Waszej cesarskiej Mości na jedną okoliczność, która przez charakter swój urzędowy szczególnego nabrała znaczenia.

Na mocy praw kardynalnych należy obsadzenie większej części powiatowych i obwodowych urzędów do stanów. W najnowszym jednak czasie mianowany został przy ministeryum spraw wewnętrznych osobny komitet, by podawszy tymczasowe swe projekta, wziąć się do reorganizacyi tej ustawy. Szczerze przyjęta konieczność zmian niektórych szlachta petersburska, za najświętszą swoją uważa powinność, wyznać uroczyście w obec tronu i ojczyzny, że dumną była z tego prawa przysłużającego stanom, nie dlatego, że był to przywilej ważny, ale dlatego, że był jej drogi jako środek najpewniejszy do utrzymania powszechnego i szczególowego dobra.

Przekonaniu temu ugruntowanemu na najgłębszej znajomości potrzeb towarzyskiego istnienia naszego, szlachta petersburska pozostaje i teraz wierną; ośmiela się zatem przedstawić Waszej ces. Mości, że uważa zachowanie zasady miejscowego samorządztwa (*samoprawlenie — selfgouvernement*) pod opiekę władzy autokratycznej (*samoderžawnoj*) za rękojmię przyszłej pomyślności wszystkich stanów państwa."

Przy puszczaniu na wodę wielkiego śrubowego okrętu liniowego „Cesarz Mikołaj", rozdawano wszystkim przytomnym małe drukowane kartki, zawierające wykaz kosztów łożonych na wybudowanie tego okrętu, i rodzaj sprawozdania, ile na to wyszło materyału. Dotychczas dostawały podobne wykazy tylko pierwsi urzędnicy państwa, jest to więc zmiana rzeczy można przygotowawcza, że i publiczność bez wyjątku będzie zawiadamiana, jakie są wydatki; ażeby rachunki roztrząsać mogła. Koszta olbrzymiego tego okrętu podane są w tem sprawozdaniu na 800.000 rubli srebrnych — budowa trwała 6 lat.

Turcya.

(Rada finansowa.)

Telegram do *Oester. Ztg.* datowany z Konstantynopola d. 26. b. m. donosi:

„Sułtan mianował wysoką radę i polecił jej, aby ustanowiła stały regulamin dla administracyi finansowej i aby kontrolowała dokładnie przychód i rozchód państwa. Prezydentem tej rady mianowany został Ruszed Basza."

Azya.

(Doniesienia z Japonii.)

Japonia. Co do zamordowania Cesarza Japonii na dniu 15. marca donoszą dalej, że napadło go na drodze do pałacu czternastu po podróżnemu przebranych Japonów i zamordowali sześciu z jego straży przybocznej a kilku innych poranili. Trzydziestu, których podejrzywano o tę zbrodnię, zostali ścięci a dwom książętom wysokiej rangi wyświadczono tę łaskę, że mogli odebrać sobie życie rozpróciem brzuchu. Chińskie władze ogłosiły proklamacye przeciw handlowi Kuliów.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 1. lipca. Podług depeszy telegraficznej z Neapolu z 28. czerwca, podanej w *Oester. Ztg.*, skłonił się rząd tamtejszy do następujących koncesyi:

a) utworzyć nowe ministeryum;
b) wydać liberalną konstytucyę dla Neapolu i Sycylii;
c) nadać prócz tego Sycylii osobny rząd;
d) połączyć narodowe barwy włoskie z herbem królewskim, i
e) porozumieć się z Piemontem.

Londyn, 30go czerwca. Dzisiejsza *Morning Post* zawiera następujące wiadomości z Neapolu z 29. czerwca: Wzburzenie. — Reformy niezaspokoiły ludności. Jeśli francuski poseł baron Brennier nieotrzyma zadość uczynienia, wystąpi czynnie flota francuska. *Times* powiada, że pożyczka rosyjska mały znachodzi udział i zapewne będzie odwołana.

Turyn, 29. czerwca. Rząd neapolit. kazał wydać zabrane okręta i pasażerów obawiając się zakłócenia porządku i zatargów między Lazaronami i ludnością. W Rzymie obiega pogłoska blizkich reform.

W izbie przy obradach nad pożyczką złożył Marceti wotum nieufności i wykładał plan powszechnego uzbrojenia ludu. Deputowany Sioto pragnie, ażeby Włochy utworzyły podobny czworobok twierdz, jak austryacki.

Wiadomości handlowe.

Przemyśl, 19. czerwca. Według doniesień handlowych podajemy ceny przeciętne zboża i innych artykułów, jakie były w pierwszej połowie b. m. na targach w obwodzie naszym: mec pszenicy 3zł. 81c.; żyta 2zł. 38c.; jęczmienia 1zł. 81c.; owsa 1zł. 29c.; hreczki 2 zł. 1c.; kartofli 90c.; — cetnar siana 1zł. 5c.; wełny 132; nasienia konicza 12zł.; — sąg drzewa twardego 7zł. 21., miękkiego 5zł. 28c.; — funt mięsa wołowego 12c. i mas okowity 61c. wal. austr.

Kolomyja, 20. czerwca. Od 1. do 15. b. m. sprzedawano na targach w obwodzie naszym w przecięciu mec pszenicy po 3zł. 8c.; żyta 1zł. 91c.; jęczmienia 1zł. 48c.; owsa 98c.; hreczki 1zł. 65c.; kukurudzy 2zł.; kartofli 64c. Cetnar siana po 1zł. 26c.;

wełny 35zł. Za sąg drzewa twardego płacono 5zł. 97c., miękkiego 3zł. 50c. Funt mięsa wołowego kosztował 10c. i mas okowity 50c.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. czerwca i 1. lipca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.68	+ 13.6	91.0	zachodni sł.	deszcz
2. god. po poł.	325.31	+ 13.6	77.3	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	325.77	+ 12.8	88.1	„ „	„
W nocy burza 8.‴89.					
7. god. zrana	325.53	+ 12.4	81.7	zachodni sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.68	+ 13.8	75.2	północny „	deszcz
10. god. wiecz.	326.36	+ 10.8	86.2	zachodni „	pochmurno
Ilość deszczu 1.‴21.					

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Posselt Julian, c. k. podpułk., z Drohowyża. — Hr. Mniszek Alf., z Winniczek. — Hr. Dunin Borkowski Alex., z Winniczek. — Hr. Męczyński Cez., z Dukli. — Jurewicz St., z Skomoroch. — Cywiński Mieczysław, z Tel cza. — Cywiński Ignacy, z Osowiec. — Szeliski Kal., z Nowosiółek.

Hotel europejski: Zgadziński Konst., z Ulicka. — Solecki Rafał, z Zarudziec.

Hotel Langa: Fierich Ant., c. k. nadkomisarz, z Brzeżan. — Bogusz Józef, i Pauszyński Rom., z Kijowa. — Gontard Hier., c. k. major, z Gródka. — Thurnstein, c. k. kapitan, z Ołomuńca.

Hotel angielski: Udrycki Adolf, z Wielkich Mostów. — Bieńkowski Lud., z Wołynia. — Kosowski Józef, z Wołynia. — Krzeczunowicz Zen., z Kołomyi.

Hotel krakowski: Hr. Komarnicki Roman, ze Złoczowa.

Pod tygrysa: Schaefer Edw., c. k. prz. pow., z Glinian.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. lipca.

PP.: Hr. Łoś Włodzimierz, do Młynisk. — Torosiewicz Franciszek, do Hołhoczy. — Br. Brunicki Jan, do Rudy. — Krajewski Mikołaj, do Czech. — Malinowski Lubin, do Lubienia. — Łodyński Hieronim do Milatyna. — Urbański Felix, do Komborni. — Kawecki Wiktor, do Bieniawy. — Osmulski Władysław, do Władypola. — Skrzyszewski Michał, do Bełzca. — Hr. Komorowski Franc., do Spasa. — Hr. Komorowski Adam, do Konotop. — Augustynowicz Sew., do Kniażego. — Hr. Golejowski Adam, do Hryniowiec. — Czerwiński Wold., na ros. Podole. — Pajgert St., do Krzywenki. — Rulikowski Józef, do Spasa. — Czacki Wład., do Wiednia. — Kronstein Hip., do Truskawiec. — Glixelli Teodor, do Chodorkowiec.

T E A T R.

Dziś na scenie niemieckiej opera: „**Łucya z Lammermooru.**" Pierwszy występ gościnny pana *Henryka Sontheim* i pani *Matyldy Morlow-Homolatsch*, nadwornych spiewaków Króla wirtemberskiego.

Kurs lwowski.

Dnia 2. lipca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	95	6	2
Dukat cesarski	„ „	5	97	6	5
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	38	10	53
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	98	2	6
Talar pruski	„ „	1	92	1	9
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—		—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	—	84	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	50	71	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	78	80	79	65

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 2. lipca.

	zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po . . . wal. austr.	—	—
„ przedał „ „ 100 po	84	50
„ dawał „ „ 100	84	—
„ żądał „ „ 100	—	—
Wartość kupona od 100 złr.	1	$1^1/_6$

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 2. lipca

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 79 30. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 —; po $4^1/_2$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye. Banku narodowego sztuka 845 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 187.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. południ. niemieck. waluty 108.75. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 126 60. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —. .

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 5 dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

KRONIKA.

Wykaz

przedsięwziętego w miesiącu czerwcu 1860, przez dozorców targowicy u tutejszych piekarzy ważenia i rewizyi pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży		pieczywo zbytkowe c.	pieczywo zbytkowe łut.	bułki c.	bułki łut.	chleb biały pszenny c.	chleb biały pszenny łut.	chleb biały żytni c.	chleb biały żytni łut.	chleb razowy pszenny c.	chleb razowy pszenny łut.	chleb razowy żytni c.	chleb razowy żytni łut.
			Waluta niższo-austryacka											
Klemens Beek	139	miasto	1	$1^3/_4$	1	$2^1/_2$	1	4	1	5	.	.	.	.
Hipolit Daszkiewicz	84		1	$1^3/_4$	1	3	1	4	1	5	1	11	1	12
Józef Friederich	54		1	$1^1/_2$	1	$2^3/_4$	1	4	1	5	.	.	.	.
Maciej Gołębiowski	85		1	$1^1/_2$	1	$2^1/_2$	1	4	1	5	.	.	.	.
Krzysztof Hillich	46		1	$1^1/_2$	1	$1^1/_2$	1	4	1	6	.	.	.	.
Walentyn Hillich	178		1	$1^3/_4$	1	3	1	$4^1/_4$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Edward Krömer	298		1	$1^1/_2$	1	$2^3/_4$	.	.	1	$6^1/_4$	.	.	.	.
Jan Kozyrski	288		1	$1^1/_2$	1	$2^3/_4$	1	4	1	5	.	.	.	.
Łukasz Mrazek	60		1	$1^1/_2$	1	$2^3/_4$	1	4	1	5	.	.	.	.
Michał Maryanek	123		1	$1^1/_2$	1	3	1	4	1	5	.	.	.	.
Jan Schulz	93		1	$1^1/_2$	1	$2^3/_4$	1	4	1	5	.	.	.	.
Piotr Wojcicki	199	miasto	1	2	1	3	1	$4^1/_2$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Józef Włoszyński	18		1	$1^3/_4$	1	$2^1/_2$	1	4	1	5	.	.	.	.
Jan Zehetgruber	48		1	2	1	3	1	$4^1/_2$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Michał Harasymowicz	342		1	2	1	3	1	$4^1/_2$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Mojżesz Mensch	328		1	2	1	3	1	$4^1/_2$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Robert Doms	141		.	.	.	.	.	.	1	6	.	.	.	.
Józef Skredkowski	48		1	$1^3/_4$	1	$2^3/_4$	1	4	1	5	.	.	.	.
Józef Fischer	74		1	$1^1/_2$	1	$2^3/_4$	1	4	1	5	1	11	1	12
Jan Müller	52		1	$1^1/_2$	1	$2^1/_4$	1	4	1	5	.	.	.	.
Marcin Müller	15		1	$1^3/_4$	1	$2^1/_2$	1	4	1	5	.	.	.	.
Józef Müller	Krak.		1	2	1	3	1	$4^1/_4$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Józef Czizek	plac		1	2	1	3	1	$4^1/_2$	1	$5^1/_2$	1	12	1	13
Franciszka Rappel	$14^1/_4$		1	$1^3/_4$	1	$2^3/_4$	1	$4^1/_4$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Karol Hanak	$446^1/_4$		1	$1^1/_2$	1	$2^1/_2$	1	4	1	5	.	.	.	.
Wacław Merwarth	$136^2/_4$		1	$1^1/_2$	1	$2^1/_2$	1	4	1	5	.	.	.	.
Franciszek Smoliński	$108^2/_4$		1	$1^3/_4$	1	$2^3/_4$	1	4	1	5	.	.	.	.
Ferdynand Zehetgruber	$235^2/_4$		1	$1^1/_2$	1	$2^1/_2$	1	4	1	5	.	.	.	.
Izak Alten	$134^3/_4$		1	2	1	3	1	$4^1/_2$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Jeremiasz Offe	$135^3/_4$		1	2	1	3	1	$4^1/_2$	1	$5^1/_2$	.	.	.	.
Suma			29	$49\frac{3}{4}$	29	$80\frac{1}{2}$	28	106	30	$157\frac{1}{4}$	3	34	3	37
przeciętne	czerwiec 1860		1	$1^2/_3$	1	$2^3/_4$	1	$4^1/_4$	1	$5^1/_4$	1	11	1	12
	maj 1860		1	$1^4/_5$	1	3	1	4	1	$5\frac{1}{10}$	1	12	1	13
a zatem w	podnoszeniu się		.	.	.	.	.	$^1/_4$	.	$^1/_5$	.	.	.	.
	spadaniu		.	$^1/_5$	.	$^1/_4$	.	.	.	.	.	$^2/_3$	.	$^2/_3$

Wykaz

przedsięwziętego w miesiącu czerwcu 1860, przez dozorców targowicy u obcych piekarzy ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wiejski chleb kolonistów c.	wiejski chleb kolonistów łut.	żółkiewski chleb domowy c.	żółkiewski chleb domowy łut.	kulikowski chleb domowy c.	kulikowski chleb domowy łut.	wiejski chleb razowy c.	wiejski chleb razowy łut.	Uwaga.
		Waluta niższo-austryacka								
Jocher Ignacy	Bernardyński plac	1	$7^1/_2$	.	.	.	.	.	.	
Wagmann Filip		1	8	.	.	.	.	.	.	
Wolf Jakób		1	7	.	.	.	.	.	.	
Wagmann Adam		1	$7^1/_2$	.	.	.	.	.	.	
Badner Nachmann	Na krakowskiej targowicy drew	.	.	1	$^1/_7$	.	.	.	.	
Lebwohl Jakób		.	.	1	$5^4/_5$	.	.	.	.	
Lebwohl Meilech		.	.	1	5	.	.	.	.	
Lebwohl Izak		.	.	1	$5^2/_3$	.	.	.	.	
Star Chane		.	.	1	$5^3/_4$	.	.	.	.	
Frim Ziper		.	.	1	5	.	.	.	.	
Stein Leib		.	.	1	5	.	.	.	.	
Stein Laje		.	.	1	$5^6/_7$	.	.	.	.	
Missmer Izak		.	.	1	6	.	.	.	.	
Herbst Rifke		.	.	1	$6^2/_3$	.	.	.	.	
Grater Leib		.	.	1	$5^2/_3$	.	.	.	.	
Fein Samuel		.	.	1	$5^4/_5$	.	.	.	.	
Fein Mariem		.	.	1	$5^1/_3$	.	.	.	.	
Umschweif Benjamin		.	.	1	6	.	.	.	.	
Bloch Elle		.	.	.	.	1	7	.	.	
Götzel Götzel		.	.	.	.	1	$8^1/_4$	.	.	
Klar Markus		.	.	.	.	1	$7^2/_5$	.	.	
Bierbach Mojżesz		.	.	.	.	1	6	.	.	
Wildmann Salamon		.	.	.	.	1	$7^1/_2$	.	.	
Wieder Ettel		.	.	.	.	1	$7^1/_3$	.	.	
Fisch Beile		.	.	.	.	1	$7^2/_3$	.	.	
Hermann Chane		.	.	.	.	1	$8^1/_5$	.	.	
Hofer Markus		.	.	.	.	1	$8^1/_5$	.	.	
Kalt Rifke		.	.	.	.	1	$7^2/_3$	.	.	
Charatan Abraham		.	.	.	.	1	7	.	.	
Rosen Heine		.	.	.	.	.	.	1	$8^1/_5$	
Baran Marya		.	.	.	.	.	.	1	$9^1/_5$	
Fitak Marcin		.	.	.	.	.	.	1	$9^3/_5$	
Haczek Jan		.	.	.	.	.	.	1	$8^3/_5$	
Kozak Szymon		.	.	.	.	.	.	1	$9^2/_5$	
Suma		4	30	14	$78\frac{2}{3}$	10	$82\frac{1}{4}$	5	45	
przeciętne czerwiec 1860		1	$7^1/_2$	1	$5^2/_5$	1	$7^1/_2$	1	9	
przeciętne maj 1860		1	$8^1/_4$	1	$6^2/_3$	1	$8^1/_2$	1	11	
a zatem w podnoszeniu się		.	.	.	.	.	.	.	.	
a zatem w spadaniu		.	$^3/_4$	.	1	.	1	.	2	

Główny Redaktor ***M. Szrzeniawa Sartyni.***

Z c. k. galic. drukarni rządowej.